

**Wypełnij
swój obowiązek
natychmiast musisz**

wpłacić
III ratę
na
**POŻYCZKE
LOTNICZA**
Dzisiaj mija termin wpłaty.

Jeśli Moskwa nie przeciągnie struny Układ angielsko-francusko-sowiecki będzie zawarty w sobotę

LONDYN, 4. 7. Premier Chamberlain zapowiedział, że w środę po południu złoży oświadczenie o stanie rokowań z Rosją. Tutejsze koła polityczne wyciągają stąd wniosek, że rokowania zbliżają się ku końcowi.

Wiadomości, nadechodzące z Moskwy wskazują, iż ROKOWANIA POTRWAJĄ JESZCZE JEDNAK PEWIEŃ CZAS. W odpowiedzi rządowi sowieckiego, doręczonej wczoraj przedstawicielom Anglii i Francji, premier Mołotow miał wysunąć zastrzeżenia przeciwko gwarancji przez Sowietów granic Szwajcarii i Holandii, z państwami tymi bowiem Rosja Sowiecka nie posiada żadnych stosunków dyplomatycznych. Ponad to rząd sowiecki domaga się podobno, aby cały układ angielsko - francusko-sowiecki był podany do wiadomości publicznej.

W związku z nowymi zastrzeżeniami specjalny wysłannik rządu angielskiego William Strang, bawiący w Moskwie od połowy czerwca będzie zmuszony pozostać w Moskwie przynajmniej do końca bieżącego tygodnia.

Na ogół uważa się w Londynie, iż ostatnie zastrzeżenia Moskwy nie powinny nastąpić większych

trudności i, O ILE MOŁOTOW NIE WYSTĄPI Z NOWYMI ŻĄDANIAMI, UKŁAD POWINIEN BYĆ ZAWARTY W SOBOTĘ LUB NA POZĄTĄKU PRZYSZŁEGO TYGODNIA.

Uważają tu, że rządy Anglii i Francji i tak już poszły na bardzo wielkie ustępstwa wobec żądań Kremla. Według wiadomości

z tutejszych kół politycznych osiągnięto już porozumienie w sprawie Dalekiego Wschodu, postanawiając, iż wzajemna pomoc zbrojna w razie ataku na którekolwiek z trzech układających się państw będzie automatyczna.

Duże trudności następczyła sprawa gwarancji dla Finlandii, Estonii i Łotwy. I tu jednak Francja i Anglia przyjęły sowiecki punkt widzenia, zgadzając się na automatyczną pomoc dla tych państw w razie, gdyby zostały one zaatakowane przez Niemcy. Ponadto w razie gospodarczo - politycznej agresji w postaci np. narzucenia traktatu handlowego przez Niemcy, Francja i Anglia zobowiązały się przyjąć zagrożonemu państwu z pomocą, po uprzedniej jednak konsultacji.

W obecnej chwili panuje w tutejszych kółach politycznych przekonanie, że NA DALSZĘ USTĘPSTWA ANGLII I FRANCJI POZWOLIĆ SOBIE NIE MOGĄ, OZNACZAŁOBY TO BOWIEM ZUPELNĄ REZYGNACJĘ Z NIEZALEŻNEJ POLITYKI I ODDANIE W RECE SOWIETÓW DECYZJI O LOSACH POKOJU WOJNY W ŚWIECIE.

Gdyby więc Sowiety przeciągnęli strunę w swych żądaniach i nie poprzestali na dotychczasowych niewątpliwie znacznych suk-

cesach, należałoby się liczyć z zerwaniami rokowań w Moskwie. Tym bardziej, że co raz częściej odzywają się głosy, iż dotychczas przeceniano na Zachodzie wartość armii sowieckiej i znaczenie Sojuznika wojskowego, nie doceniając jednocześnie wartości i znaczenia armii polskiej. Obecnie zwłaszcza w opinii francuskiej budzi się przekonanie, iż popełniono

tu błąd, który obecnie można jeszcze naprawić.

Informacje jednak, nadechodzące z Moskwy, upoważniają do przypuszczeń, iż SOWIETY NIE PÓJDA DALEJ W SWYCH ŻĄDANIACH, ZGADZAJĄC SIĘ NA ZAWARCIE UKŁADU NA DOTYCHCZAS UZGODNIONYCH WARUNKACH, KTÓRE I TAK SĄ BARDZO DLA NICH KORZYSTNE.

**Amb. Raczyński
przybywa do Warszawy**

LONDYN, 4. 7. Ambasador R. P. Raczyński, który odbył wczoraj konferencję z min. Halifaxem, odleciał dziś rano samolotem do Warszawy w celu złożenia sprawozdania Rządowi Polskiemu.

Barbarzyński napad hitlerowców na J. Em. ks. kardynała Innitzera

WIENIEN, 4. 7. W ostatnich dniach doszło w północno - zachodniej Austrii do bardzo burzliwych demonstracji przeciw J. E. Kardynałowi Innitzerowi ze strony tamtejszych narodowych socjalistów, które przybrały w ostatnią niedzielę takie rozmiary, że zmusiły Kardynała Innitzera do przedwczesnego przerwania wizytacji diecezji i powrotu do Wiednia.

Podczas wizytacji probostw i udzielania bierzmowania doszło w miejscowości Gross - Weikersdorf do głośniejszych i burzliwych demonstracji przeciw kardynałowi Innitzerowi, które osiągnęły swój punkt kulminacyjny w Koenigsbrunn. Tam narodowi - socjaliści obrzucili Kard. Innitzera gwałtownymi jajkami, wołając, że jest winny

śmierci Planetty i Holzwebera (oskarżonych jak wiadomo, o zamordowanie Dolfusa i skazanych na śmierć, a za którymi podobno Kard. Innitzer nie chciał się wstać).

Wobec tak wrogiego zachowania się narodowych socjalistów Kardynał Innitzer opuścił Koenigsbrunn, udając się pośpiesznie do Wiednia.

Zajścia powyższe wywołały wielkie wrażenie na ludności katolickiej Austrii.

Zajścia te świadczą dobitnie, że gruby materializm doktryny hitlerowskiej pcha ruch narodowy - socjalistyczny do brutalnego zwalczania katolicyzmu, co ze względu na katolicki charakter znacznej części Rzeszy Niemieckiej, grozi poważnymi zakłóceniami zarówno partii, jak i państwu niemieckiemu.

Koncentracja wojsk niemieckich nad granicą francuską bluffem dla zastraszenia Francji

BRUKSELA 4. 7. Z Niemiec nadchodzą wiadomości o pośpiesznej koncentracji wojsk niemieckich nad granicą francuską w okolicach Karlsruhe. Według informacji pochodzących z dobrze poinformowanych źródeł, potwierdzonych przez pisma angielskie, w ostatnich dniach miało przybyć do Karlsruhe 3 pułki piechoty zmotoryzowanej, 1 pułk artylerii i 2 pułki broni pancernej.

Ogółem w ostatnich dniach przetranszowano z Bawarii do zagłębia Saary około 30 tysięcy wojska. W Nadrenii znajdują się obecnie 36 tysięcy wojska. Są to przeważnie pułki zmotoryzowane i wyekwipowane specjalnie starannie.

Charakterystyczne jest, że cała akcja przeniesienia poważnej ilości wojska nad granicę francuską odbywa się bez koniecznej w takich wypadkach ochrony tajemnicy wojskowej.

Wyglądało to na akcję demonstracyjną, gdyż natychmiast niemal po przybyciu pułków na miejsce stacjonowania wiedzieli o tym korespondenci pism zagranicznych. Również czynniki oficjalne, które energicznie dementują zwykłe wszystkie pogłoski o ruchach wojsk, tym razem nie przeczyły wiadomości o koncentracji wojsk w okolicach Karlsruhe.

Wobec tego belgijskie koła po-

lityczne wyrażają mniemanie, że koncentracja wojsk nad granicą francuską ma na celu odwrócenie uwagi Francji od spraw Gdańskich. Jest to nowy bluff niemiecki, dający do zastraszenia Francji. Według jednak ogólnej opinii powtórzenie starego kawału z zastraszaniem nie tylko nie pomoże Niemcom, ale bardziej jeszcze utwierdzi rząd francuski w obecnym stanowisku w sprawie Gdańska.

Wiadomość o koncentracji wojsk niemieckich, raz jeszcze potwierdzając, że Niemcy usiłują wszelkimi środkami spowodować rozbieżność opinii państw antyniemieckich, aby stworzyć sobie możliwość kolejnego naderżenia na państwa bloku antysojuszowego. Reakcja opinii francuskiej podkreśla bezradność tych usiłowań.

Słonecznie

Przewidywany przebieg pogody w dniu 5 b. m.

W całym kraju pogoda słoneczna o niewielkim zachmurzeniu lub zupełnie bezchmurnym stanie nieba. Temperatura około 25 st. Umiarkowane wiatry z kierunków południowych.

Jeśli jutro wyjeżdżasz na urlop DZIS JESZCZE ZAMÓW PRENUMERATĘ ABC

Prenumeratę **ABC** najlepiej zamawiać
W WARSZAWIE — telefonicznie 309-32 (9—16), osobiście w kantorze, Nowy Świat 15, (8—19).

W CAŁEJ POLSCE — kartą zamówieniową, którą zamieszczamy w dzisiejszym numerze.
Prenumerata ABC kosztuje 2 zł. 30 gr. mies.

Pożyczka francuska dla Polski Zakończenie rokowań w Londynie

LONDYN, 4. 7. Pobyt plk. Koca w Warszawie potrwa tylko parę dni i być może, że już w środę, po otrzymaniu ostatecznych instrukcji od Rządu Polskiego, plk. Koc powróci do Londynu. W związku z tym należy oczekiwać rychłego zakończenia rokowań finansowych polsko - angielskich. Według informacji, otrzymanych z tutejszych kół finansowych przebieg rokowań jest pomyślny, a pożyczka, udzielona Polsce ma być podobno większa niż udzielane dotychczas innym krajom.

Układ finansowy polsko - brytyjski będzie posiadał charakter umowy ramowej, która będzie podstawą dla zawarcia później umów branżowych. Poza tym układ określi rozmiały kredytów gotówkowych i towarowych, przeznaczonych dla wzmocnienia naszego pogotowia zbrojnego.

PARYŻ, 4. 7. W związku z bliskim ukończeniem rozmów finansowych polsko - brytyjskich omawiana jest tu sprawa udzielenia Polsce znaczniejszych kredytów również przez Francję.

Ze sław Zj. Am. Płn. nadeszła wiadomość, że federacja żydów polskich, która dotychczas zajmowała wrogię stanowisko wobec Państwa Polskiego, nagle zmieniła dotychczasowe nastawienie, uchwalając poparcie dla importu z Polski. Równocześnie jednak żydzi uchwalili w formie rezolucji żądania wypuszczenia żydów, wydanych z Niemiec, do Polski. Rozpoczęto natwet akcję pomocy finansowej dla żydostwa w Polsce, a Benjamin Winter, prezes organizacji żydowskiej, rzucił hasło zebrań 1.000.000 dolarów na akcję pomocy dla żydów z Polski.

Znowu więc mamy do czynienia z metodą szantażu żydowskiego. Przypominają się żądania skolonizowania Polaków przez żydów, słynne układy amb. Filipowicza, które miały zapewnić żydom decydujący wpływ w Polsce. Żydzi wykorzystują międzynarodową sytuację wszelkimi metodami i środkami, zarówno szantażem politycznym jak i mafijnymi wpływami, usiłując odzyskać straconą w Polsce pozycję.

Nie napróżno jednak trwała przez tyle lat praca nad uświadomieniem społeczeństwa o niebezpieczeństwie żydowskim. Dziś znamy już drogi polityki żydowskiej i obecne usiłowania żydowskie staną się tylko jednym jeszcze argumentem, że żydostwo z Polski musi być usunięte jak najprędzej i bezwzględnie.

Spółkę teatralną zawarto Wbrew interesom miasta

O usunięcie żydów z przedsiębiorstw miejskich

W dniu 1 lipca odbyło się posiedzenie Komisji Regulaminowo-Prawnej Rady Miejskiej. Na porządku obrad znalazła się wreszcie sprawa teatralna.

Na pierwszym posiedzeniu Rady Miejskiej na wniosek radnego D-ra Sylwestrowicza z Klubu Radnych Narodowo - Radykalnych, uchwalono zbadać kwestię udziału miasta w spółce akcyjnej „Teatry Warszawskie”.

W tym celu przekazano tę sprawę Komisji Regulaminowo-Prawnej, która z kolei wyłoniła z pośród siebie podkomisję. W skład jej weszli radni: adwokat Dmowski (ONR), Paschalski (Ozon) i Tomaszewski (PPS).

POŚMIERTNE DZIEŁO

Szerokie sfery społeczeństwa wszystkich odcieni od najbardziej pryncypialnych do opozycyjnych, na łamach swych organów prasowych jednogłośnie wprawdzie potępiły działalność tej organizacji, jako wręcz szkodliwą dla kultury teatralnej w Polsce.

W łonie sfer artystycznych projekt ten spotkał się z ogólnym potępieniem.

NIEPEWNA SPÓŁKA

W projekcie tym przewidywano, iż miasto wchodząc w tak niepewną spółkę, ma wnieść do niej tytułem aportu kompleks gmachów teatralnych z Teatrem Wielkim i Narodowym na czele, z całym tych teatrów wyposażeniem, maszyną, dekoracjami, kurtynami, bibliotekami i t. p.

Słowem ówczesny komisarzyczny Zarząd Miejski z lekkim sercem zaprojektował wyzbycie się przez miasto majątku wartości.

SLONCE	
Wschód	Zachód
3—23	19—57
KSIEŻYC	
Wschód	Zachód
21—21	7—30
ŚRODA	
Dł. dnia	Ubyło
16—34	0—11

Dziś: św. Antoniego
Jutro: św. Dominiki

TEATRY

WIELKI: Nieczynny. **NARODOWY:** K. Morgana „Lénia” (cy strumień).

NOVY: J. Zawieyskiego „Prawdziwe życie Anny”.

POLSKI: Sztuka Stefana Krzywoszewskiego „Kolejanki” z Andryczówną.

LETNI: O godz. 8-ej „Pensjonat w dworze”.

MAŁY: „Ostrożnie świeżo malowane” R. Fauchais.

MAŁE QUI PRO QUO: Nieczynny.

KAMERALNY: „Exposé pani ministrowej”.

MALICKIEJ: Nieczynny.

„8.15”: „Baron Kimmel” operetka Waltera Kelle.

ATENEUM: Komedja „Szczęśliwe dni”. G. 4 „Szczęśliwe dni”.

BUFFO (Mokotowska 73): Teatr nieczynny.

INSTYTUT REDUTY: O godz. 8 w „Heczekka i duch” — St. Janowski

KINA

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.

HOLLYWOOD: „Miłość w kajdankach” i rewia.

ITALIA: „Moskiewskie noce”.

JURATA: nieczynny.

LOT: „Penny” i „Zdradziecki wąz”.

KOMETA: „Pobrali się za wczesnie”.

MARS: „Dla kobiety”.

MIEJSCIE: „Student z Ostrodu”.

NAPOLION: „Wielka wygrana”.

OLZA: „Pietro wyżej” i „Mój pan ma”.

KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Dzisiejsze czasy”.

PARAFIA ŚW. AUGUSTYNA: nieczynny.

PANORAMA II (Nowy Świat 27): „Głoty podziemne w Eyzlee”.

PRAGA: „Jastrząb” i „Tredowata”.

PRASKIE OKO: „Czarna perla” i „Acus”.

ROMA: „Dr. Kildare”.

SOKOL: „Idziemy przez życie”.

„Córka Szanghaju”.

STUDIO: „Dama z Malaki”.

ŚWIAT: „Linia Maginota” i „W starym młynie”.

według oceny rządowej, przeszło dwadzieście milionowej.

Nie pamiętamy, by kroniki miasta notowały kiedykolwiek tak ryzykowną, zubożającą transakcję.

Nie ratowało jej szereg szumnie brzmiących efektownych zastrzeżeń uprawniających miasto pod pewnymi warunkami do domagania się zwrotu tego aportu. Zastrzeżenia te, według oceny prawników, są iluzoryczne i nie chronią od niebezpieczeństwa utraty raz na zawsze wielkim kosztem i wysiłkiem pokoleń wzniesionych przez miasto gmachów teatralnych.

Nie dziwnego zatem, że gdy tylko po długim okresie inkubacyjnym powstała z wyboru Rada Miejska mogła dojść do głosu, bezwzględnie dała wyraz swoim niepokojom i postawiła sprawę Spółki Teatralnej na porządek obrad.

CIĘKAWY KOLEJE

Ciekawe są koleje prac podkomisji teatralnej wyłonionej, jak wspomnieliśmy, z pośród radnych miejskich.

Oto, gdy udostępniono komisji tej materiały dotyczące Spółki, bezpośrednio po zaznajomieniu się z nimi, uznawa ona projekt Spółki do tego stopnia szkodliwy dla miasta, że nie miała wątpliwości co do jego nieprzyjęcia przez Radę Miejską.

W trosce o los pracowników teatralnych, jednogłośnie postanowiono udać się do Prezydenta Miasta z sugestią, by miasto zkrątknęło się dokoła innego rozwiązania problemu teatralnego, gdyż w postaci przekazanej przez poprzednie władze projekt ten nie będzie przez Radę Miejską utrzymany.

DZIWNE MOCE DZIAŁAJA

Wywołało to zrozumiałą ze strony miasta konsternację. Ale od tej chwili zaczęły pracować dziwne moce, które sprężyły się na to, by skłócić te jednolite dotąd postawy Komisji.

Referentem jej obrano radnego Tomaszewskiego z PPS-u, którego dalsze postępowanie stawiało pod znakiem zapytania głoszone przez PPS przedwyborcze hasło tego stronnictwa: „Pokażemy w Radzie Miejskiej — czemu nie ma nas na Wiejskiej”. Czuli by się bowiem tam, jak ryba w wodzie.

Na Wiejskiej i przed tym mistrzowsko umieli zawierać pakt i kompromisy, na jakie tylko elastyczność i giętkość ich taktycznego stosu pacierzowego pozwalała.

JAKI BALSAM?

Nie wiemy jeszcze, jaki to balsam wyszukano, by zmiekczyć nieugięte, zdawałoby się, stanowisko referenta, kto wie, może oczekujące Radę Miejską powtórne wybory Zarządu Miejskiego, pozwolą odczytać receptę.

W każdym razie, od tej chwili, gdy tak mocno i zdecydowanie potępił (wraz z resztą członków podkomisji) projekt oddania gmachów teatralnych na własność Spółce Teatralnej — doznał widocznie oświecenia, bo na następne z kolei posiedzenie podkomisji, zwołanej nota bene po kilkutygodniowej bezczynności, p. radny Tomaszewski przyniósł własnoręcznie opracowane poprawki do projektu w części dotyczącej jedynie nieistotnych zmian statutu, Spółki i kilku uwag prawniczych odnośnie zabezpieczenia aportu. Coś tam niejasno tłumaczył, że wprawdzie... to jednak... aczkolwiek, że niby nadal uważa pomyślsam za szkodliwy dla miasta — mimo to składa swoje poprawki.

Przedstawiciel Ozonu uradowany z takiego obrotu sprawy, skwapliwie, rzecz prosta, podtrzymuje referenta w jego nowym stanowisku. Sprawa powstania Spółki, i utraty przez miasto teatrów — zdawała się być przesądzona.

RAZ TAK, RAZ NIE

W końcu jednak na pytanie przedstawiciela Klubu ONR, czy ostatecznie p. radny Tomaszewski uważa projektowaną spółkę teatralną za pożądaną dla miasta i czy aprobuje zgłoszony projekt dawnego Zarządu — p. Toma-

szewski wypowiedział się negatywnie.

Zgłoszone przez siebie poprawki przestał podtrzymywać, a w wypadku gdyby jednakowoż Rada Miejska uznała za wskazane rozwiązanie spółki z TKKT, opowiedział się za oddaniem spółce tej gmachów teatralnych jedynie w dzierżawę, nie zaś za przekazaniem ich na własność Spółki.

Ponieważ było to zarazem stanowisko przedstawiciela ONR, przeto posiedzenie podkomisji zakończono skonstatowaniem, iż jest to stanowisko większości podkomisji, z którym zaznajomi na najbliższym posiedzeniu Komisję Regulaminowo - Prawną.

PPS POPIERA PROJEKT

Można wyobrazić sobie zdumienie, z jakim pozostali członkowie podkomisji słuchali referatu radnego Tomaszewskiego na sobotnim posiedzeniu Komisji Regulaminowo - Prawnej, gdy radny Tomaszewski referując sprawę, w imieniu tej Komisji wypowiedział pogląd: że wprawdzie umowie nie należałoby nadawać dalszego biegu, to jednak, jeżeli Zarząd Miejski wierzy w skuteczność projektu, to on przeciwko projektowi głosować nie będzie.

Stanowisko radnego Tomaszewskiego poparł radny Dubois, zgłaszając imieniem PPS-u rezolucję, w której mowa była o trosce o byt pracowników teatralnych (szkoda, że PPS nie pofatygował się zasięgnąć ich zdania) jako o przyczynie dla której PPS opowiada się za projektem Zarządu.

W tym stanie przeciwko projektowi głosowali jedynie przedstawiciele ONR i SN — i oczywiście projekt został zatwierdzony.

Zastrzegając sobie jeszcze powrót do tego tematu podkreślił należy niezwykle symptomatyczną okoliczność.

Radny Eugeniusz Dmowski w dłuższym przemówieniu, poddając drugoczącej krytyce pomysł wyzbycia się przez miasto obiektów teatralnych jak zresztą i całą koncepcję spółki TKKT, podkreślał możliwość najzupełniejszego zrealizowania zamierzeń spółki, tak nawet jako to sobie Zarząd Miejski wyobrażał, w drodze jednak zwykłego oddania gmachów teatralnych i urządzeń w użytkowanie tej spółki, czy to w formie dzierżawy czy jakiegokolwiek innej.

Dla czego TKKT domaga się tak stanowczo prawa własności tych gmachów, na to pytanie od nikogo nie usłyszał odpowiedzi. Stąd uważał za najzupełniej uzasadnione przypuszczenie, że za TKKT stoją niechybnie jego wiera-

rzyciele, którzy w tej drodze zostaną zaspokojeni.

A czy to jest zdrowo pojętym interesem miasta — chyba nie wymaga komentarzy.

USUNĄĆ ŻYDÓW

Po załatwieniu tej sprawy, radny z O. N. R., adw. Sylwestrowicz zgłosił bardzo aktualny wniosek w przedmiocie zakupu środków leczniczych wyłącznie w firmach polskich.

Dużą sensację wywołało zgłoszenie wniosku o natychmiastowym zwolnieniu pracowników żydów z przedsiębiorstw miejskich.

Wnioski te jednak, na skutek stanowiska Zarządu Miejskiego, zostały zdjęte z porządku obrad, celem zasięgnięcia opinii władz nadzorczych, czy zgodne są one z istniejącym stanem prawnym.

W gorącej dyskusji przeciwko takiemu postawieniu sprawy wystąpili zdecydowanie radni z SN i ONR. PPS, stanął jak zwykle na najszerszej płaszczyźnie demobilizacji. Radny Dubois wypowiedział się, że zwłaszcza chwila obecna nie jest odpowiednia do podobnych wystąpień.

Z sądem tym polemizował radny Dmowski, stwierdzając, że właśnie obecnie należy i trzeba wyraźnie określić nasze stanowisko wobec żydów. Następnie, zwracając się do OZN radny Dmowski zapytał, jak zamierzają wypełnić swoje zobowiązanie, zaciągające wobec wyborców („Chcesz Warszawy bez żydów — głosuj na 1) skoro notorycznie usuwają się od rozstrzygnięcia kwestii żydowskich.

Na tym obrady, trwające przeszło 7 godzin, zakończono.

Kasjer kolejowy zamordowany

w czasie dyżuru nocnego

Napad rabunkowy w Gołąbkach

Policja powiatu warszawskiego została zaalarmowana wieścią, że w poniedziałek zamordowano na stacji w Gołąbkach kasjera tej stacji, Zygmunta Chankiewicza.

Chankiewicz był na 24 godzinnym dyżurze i po odejściu ostatniego pociągu, t. j. po godzinie 12 w nocy wszedł do dyżurki i położył się spać. Kiedy pierwszy ranny pociąg przechodził przez Gołąbki o godz. 4.45 i pasażerowie udający się do Warszawy zgłosili się do kasy po bilety, stwierdzili, że kasjer został zamordowany.

Na miejsce przybyły władze śledcze. Ustaliły one, że Chankiewicz został zastrzelony w czasie snu. Morderca oddał tylko jeden

Samoloty dla armii ofiarował cech piekarzy warszawskich

W niedzielę odbyła się na lotnisku Mokotowskim uroczystość przekazania prezesowi zarz. głównego LOPP, samolotów ufundowanych przez cech piekarzy.

Cech piekarzy m. st. Warszawy ofiarował, na szkolenie rezerw lotniczych, całą eskadrę, składającą się z 3 samolotów RWD-8, a cech podwarszawskich piekarzy chrześcijan — samolot akrobacyjny.

Po uroczystej Mszy św. odprowadzonej przez ks. kap. Paszkowskiego przy polowym ołtarzu, ustawionym na tle hangaru, nastąpiło poświęcenie samolotów. Ks. kapelan LOPP podkreślił w swym przemówieniu, iż cech piekarzy pięknie realizuje hasło: „Bądźmy gotowi i przygotowujemy się”.

Dziękując cechowi piekarzy za

ofiarność, prezes zarz. głównego LOPP gen. br. L. Berbecki zaznaczył, że na tych 4-ch samolotach nie kończy się ofiarność piekarzy, bowiem cech śląski i kielecki wpłacili już część kwot, zebranych na budowę bombowego wodnopłatawca dla marynarki.

W tradycyjnej „lampce wina” wziął też udział Jan Kiepusa, którego ojciec obecny był również, jako jeden z delegatów na zjazd.

W uroczystości na Polu Mokotowskim wzięło udział kilkuset członków Cechu Piekarzy. Obecny był również gen. Krok Paszkowski, przedstawiciele władz administracyjnych i samorządowych, oraz przedstawiciele władz lotniczych.

Żydowscy handlarze starzyzną muszą zniknąć ze śródmieścia

Jedną z plag stolicy, plag, które powinny być co prędzej zlikwidowane, są grupy wyrostków żydów, grasujących w centrum mia-

Pogłoski o dymisji amb. Hendersona

LONDYN, 4. 7. Ambasador brytyjski w Berlinie Henderson powraca jutro do Londynu dla zasięgnięcia porady u lekarzy. Ambasador Henderson, który, jak wiadomo, przy końcu ub. roku był poważnie chory, znowu silnie nie domaga. W kołach politycznych Londynu nie wykluczają, że zły stan zdrowia skłoni go do ustąpienia z placówki berlińskiej i wycofania się z czynnej służby dyplomatycznej.

sta (Al. Jerolimskie, Mokotowska, Koszykowa, Żurawia, Krucza) i napastujących każdego nie mał przechodnia natrętnymi propozycjami „garderobę kupuję, sta-
rą, zniszczoną garderobę”.

Kiedy ich ominą lub wezwą do zejścia z drogi — nierzadko gonią za przechodniem wymiasty i kłatwy.

Ponieważ uprawianie tego rodzaju procederu jest szkodliwe dla handlu a przystym powoduje nieporządek na ulicach handlarzy tych należy polecić opiece policji, która niewątpliwie szybko i sprawnie ich zlikwiduje.

Złóż ofiarę na F. O. N.

Kasjer kolejowy zamordowany

w czasie dyżuru nocnego

Napad rabunkowy w Gołąbkach

strzał z pistoletu, trafiając Chankiewicza w lewy łuk brwiowy. Kula rozsądziła czaszkę i Chankiewicz poniósł śmierć na miejscu.

Natychmiast wszczęto dochodzenie i zarządzono obławę. Ustalono, że Chankiewicz pracował na kolei od 1927 r. i cieszył się bardzo dobrą opinią. Władze kolejowe zarządziły ściśle obliczenia kasy. Pobieżne jednak obliczenia wykazały, że morderca zrabował

1000 zł. Godzina morderstwa nie została ściśle ustalona. Dopiero po dokonaniu sekcji zwłok można będzie ją dokładnie określić.

Zbrodni dokonał najprawdopodobniej znajomy Chankiewicza, którego wpuszcili on, nie podejrzewając zamiarów, do wnętrza kasy. Energicznie prowadzone śledztwo odda winowajcę w ręce sprawiedliwości.

Min. Spraw Wewnętrznych zatwierdził Budżet stolicy na 1939/40 rok

Reskryptem z dnia 23 czerwca r. b. pan minister spraw wewnętrznych gen. Sławoj Składkowski zatwierdził uchwalony przez radę miejską budżet m. st. Warszawy na r. 1939/40.

W uwagach do zatwierdzonego preliminarza władza nadzorcza za leca ograniczenie wydatków zwyczajnych o charakterze administracyjnym oraz przeznaczanie nadwyżek dochodowych w budż-

cie zwyczajnym na finansowanie inwestycji.

W szczególności władza nadzorcza zaleca radzie miejskiej ograniczenia wzrostu wydatków osobowych analogicznie do budżetu państwowego.

Co się tyczy niezrównoważonego budżetu inwestycyjnego, wyko-nanie wydatków nadzwyczajnych winno być utrzymane w granicach możliwych do osiągnięcia dochodów.

Pressburg nie Bratislava Niem ecka nazwa słowackiej stolicy

Jak dalece „niezależna” Słowacja zależna jest od Trzeciej Rzeszy świadczy następująca sprawa. Na posiedzeniu zarządu miejskiego Bratisławy reprezentant mniejszości węgierskiej dr. Tibor Neumann złożył interpelację w sprawie oficjalnej nazwy stolicy Słowacji. Szło mianowicie o to, że nazwa ta na mocy zarządzenia do dziś jeszcze obowiązującego jest „Bratislava” i nie może być tłumaczona. Urzędy miejskie stolicy używają jednak obok tej nazwy także „Pressburg”, co jest niemieckim mianem tego miasta, nie dopuszczając natomiast używania nazwy węgierskiej „Pozsony”.

Odpowiadając na tę interpelację komisarz rządowy Bratisławy (a może Pressburg?) dr. Kovacz oświadczył, że aczkolwiek rząd

słowacki przejął wszystkie dawne ustawy i zarządzenia, to jednak dostosowuje je do nowych warunków. Ponieważ zaś państwo słowackie powstało głównie z pomocą Wielkich Niemiec, słuszną jest rzeczą, by ludność niemiecka Słowacji mogła używać niemieckiej nazwy dla oznaczenia stolicy państwa. Ponadto ludność niemiecka „według praw i ducha państwa słowackiego” nie jest mniejszością, lecz grupą narodowościową równoprawną, w przeciwieństwie do Węgrów, którzy z takiego przywileju korzystać nie mogą.

WDRÓŻUJ SAMOLOTEM

Nasze „ABC”:

Sprawa jest jasna

Ostatnie dni przyniosły wyjaśnienia sytuacji międzynarodowej. Można zaryzykować twierdzenie, że wyjaśnienie to zostało spowodowane przez akcję dyplomacji niemieckiej, która rozstrzygała pogłoski o mającym rzekomo nastąpić w pierwszych dniach lipca puczu w Gdańsku widocznym w celu rozbicia solidarności Anglii i Francji z jednej, a Polski z drugiej strony. Taktyka niemiecka zmierzała do „zlokalizowania” sprawy gdańskiej w mniemaniu, że społeczeństwa mocarstw zachodnich nie będą chciały prowadzić wojny o Gdańsk. Rachuby te spełzły na niczym. Dyplomacja niemiecka popełniła jak niejednokrotnie przedtem wielki błąd psychologiczny, a i jej akcja odniosła skutek wręcz odwrotny od zamierzonego. Opinia publiczna Francji i Wielkiej Brytanii zdaje sobie doskonale sprawę, że spór dotyczy nie tylko o Gdańsk lecz o rzezy stokroć ważniejsze. Chodzi bowiem o położenie tamy zaborczym planom Trzeciej Rzeszy.

Jak słusznie pisze jeden z najwybitniejszych publicystów angielskich Garvin na łamach „Observer’a” Gdańsk jest kamieniem probierczym wszystkich przyrzeczeń Wielkiej Brytanii i punktem oparcia jej całego systemu dyplomatycznego. Ustępstwo w sprawie Gdańska byłoby rozpadnięciem się frontu przeciwnapastniczego i doprowadziłoby do kapitulacji Wielkiej Brytanii, która połączona była z sobą likwidacją Imperium Brytyjskiego.

„Misterna” robota dyplomacji niemieckiej przyniosła jeszcze inne owoce; oto minister spraw zagranicznych Francji poinformował w imieniu swego kraju oraz Wielkiej Brytanii ambasadora Niemiec, że wszelka próba zmiany statutu Wolnego Miasta Gdańska od zewnątrz lub od wewnątrz pociągnie za sobą w chwili, gdy Polska uzna, że interesy jej zostały zagrożone czynny udział w wojnie obu mocarstw zachodnich, które wypełnią wszystkie zobowiązania wobec Polski. Należy podkreślić z naciskiem, że rozmowa min. Bonnet z ambasadorem Niemiec nastąpiła wyłącznie z inicjatywy rządu francuskiego, na którą czynili polskie w najmniejszym stopniu nie wpływały.

Według obiegających pogłoszek ambasadorowie Wielkiej Brytanii i Francji w Berlinie mają poinformować kanclerza Hitlera o decyzji swych rządów wypełnienia zobowiązań sojuszniczych wobec Polski. Krok ten został uznany za konieczny ze względu na możliwość, iż miałyby rodzić się niebezpieczeństwa przedstawiające kanclerzowi Rzeszy sytuację międzynarodową w fałszywym świetle.

Z chwilą, gdy kanclerz będzie poinformowany, że zamach stanu w Gdańsku oznacza natychmiastową wojnę powszechną, próby przerzucenia odpowiedzialności za ewentualny konflikt nie dadzą żadnych wyników.

Polska pomimo niemal czteromiesięcznej „wojny nerwów” nie straciła zimnej krwi. Nie wyprowadza również społeczeństwa polskiego z równowagi zapowiedzi wizyt dostojników Trzeciej Rzeszy w Gdańsku z kanclerzem Hitlerem na czele, ani też różne prowokacje senatu gdańskiego.

Polska opinia publiczna oczekuje, że rząd Rzeczypospolitej pewnie w odpowiedniej chwili zarządzi, które zagwarantują poszanowanie praw Polski w Wolnym Mieście.

Antoni Chruszczewski

Złóż ofiarę na F.O.N.

Znaczek 5 gr.

ZAMÓWIENIE GAZETOWE

ABC

NOWINY CODZIENNE

ADMINISTRACJA

WARSZAWA 1

NOWY ŚWIAT 15

DZIEŃ W POLITYCE

VON MOLTKE U W. MINISTRA SZEMBKA

Wicemin. Szembek przyjął wczoraj ambasadora Rzeszy w Warszawie von Moltkego, posła Hiszpanii Luiz del Pedrosa y Madan, hr. de San Esteban de Canongo, oraz b. charge d'affaires Słowacji, Kłkowski, który złożył wizytę pożegnawczą.

KONFISKATA „WICI”
W najnowszym numerze „Wici”, organie Związku Młodzieży Wielekiej została skonfiskowana jedna z uchwytów ostatniego walnego zjazdu Mazowieckiego Związku Młodzieży Wielekiej oraz część artykułu wstępnego naczelnego redaktora p. Ignara, p. t. „Bez klamstwa i deklamacji”.

KIEPURA U MIN. ŚWIĘTOSŁAWSKIEGO
Minister oświaty prof. Świętosławski, przyjął p. Jana Kiepurę w obecności p. F. Dzika, naczelnika wydzia-

łu sztuki.
W dłuższej rozmowie poruszono sprawy: racjonalnej propagandy sztuki polskiej za granicą, trudności związanych z uruchomieniem Opery warszawskiej oraz potrzeby zorganizowania żywego ośrodka muzyczno-wokalnego w Warszawie.

PREZES S. N. W TERENIE
Nowo wybrany prezes zarządu głównego Stronnictwa Narodowego, dr. Tadeusz Bielecki, odbył już szereg wyjazdów w teren, biorąc udział w programach już uprzednio zapowiadanych zebrań i konferencjach.

OBRAZY KOM. GOSPODARCZEJ S. L.
4 lipca odbyło się w Warszawie posiedzenie Główniej Komisji Gospodarczej Str. Ludowego. Przewodził b. pos. Łuska. W obradach wziął także udział M. Rataj, który powrócił do pracy po krótkim wypoczynku.

Podziemna akcja niemiecka

usiłuje osłabić Francję i Anglię

I. R. A. na usługach Rzeszy

Korespondencja własna z Paryża.

Niemiecka propaganda i akcja wywrotowa usiłuje dotrzeć wszędzie; przede wszystkim jednak działając na terenie mocarstw zachodnich. Dziś jednak Francja i Anglia przystąpiły do energicznej walki z wroga robotą podziemną, paraliżując ją w wysokim stopniu.

We Francji na początku maja br. zostały wydane dwa specjalne dekrety prasowe, które miały na celu uniemożliwienie niemieckiej akcji propagandowej. Jak takie zarządzenia okazały się konieczne dowodzi fakt, że cały szereg pism, którym dowiedziono korzystanie częściowe lub całkowite z pomocy finansowej obcych państw zostały niezwłocznie zawieszone. Dotyczy to szczególnie pism, wychodzących w Alzacji i Lotaryngii.

AKCJA WYWROTOWA

Równoległe do akcji prasowej rozwija Trzecia Rzesza podziemną robotę wywrotową - szpiegowską, ukrywając się pod postacią napozór niewinnych stowarzyszeń religijnych, naukowych, sportowych itp., mających możność dotarcia zar. do szerokich mas, jak i sfer wojskowych. W ostatniej mowie premiera Daladier znajdujemy charakterystyczny ustęp, dotyczący wykrycia szeregu stowarzyszeń, których sieć szeroko rozgałęziła się po całej Republice. Szef rządu podczas przemowy w Izbie Deputowanych z okazji zamknięcia sesji parlamentarnej publicznie oskarżył i potępił zbrod-

niczą działalność szpiegowską, która stała na usługach sąsiedniego państwa. Francja skutecznie broni się za pomocą specjalnych surowych przepisów, ostatnio zostało wydanych cały szereg dekretów, które niewątpliwie przyczyniły się do ukrócenia i zlikwidowania dywersyjnej roboty.

SABOTAŻE

Niemiecka akcja podziemna nie przebiega w środkach. Wprawdzie niekiedy przesadza się w oskarżaniu, przypisując wszystkie katastrofalne wypadki niemieckiej robotce, jednak w bardzo wielu wypadkach współudział nie ulega najmniejszej wątpliwości. Od kilku tygodni opinia całego świata poruszona jest całym szeregiem krwawych zamachów terrorystycznych; w Londynie jak również w wielu innych miejscowościach Wielkiej Brytanii sygnalizowano wybuchy bomb, olbrzymie pożary itd. wszystko to wskazywałoby na planową akcję terrorystyczną.

NIEMIECKIE PIENIĄDZE

Niedawno w Liverpoolu został zatrzymany terrorysta irlandzki, przy którym znaleziono paczkę z materiałem wybuchowym oraz spory pakiet banknotów, których pochodzenie z całą pewnością zostało ustalone, pieniądze wypłacił jeden z niemieckich banków w Londynie. Chwilowo Scotland Yard zachowuje ścisłą tajemnicę. Do czasu więc procesu żadne szczegóły w tej sprawie napewno nie przedostaną się do wiadomości publicznej, a tymczasem dla analogii przypomnijmy wypadki z roku 1916, gdy Niemcy usiłowali za pomocą osławionej I. R. A. (republikańska armia irlandzka) wywołać osłabienie wewnętrzne Wielkiej Brytanii.

PRYPOMNIENIE NA CZASIE

Akcja niepodległościowa na te-

renie Irlandii przybierała na sile, w roku 1916 zamierzała Anglia ogłosić powszechną służbę wojskową, wykorzystali ten moment Niemcy i zaproponowali kilku członkom I. R. A. zorganizowanie powstania przeciwko panowaniu Wielkiej Brytanii, przyrzekając pomoc wojskową, dostarczenie broni itd. Aczkolwiek społeczeństwo irlandzkie opowiedziało się za oparciem Anglii i na apel przywódcy Redmonda 134 tysięcy Irlandczyków wstąpiło do szeregów armii angielskiej, znalazła się jednak grupa, która wyraziła zgodę na wywrotową akcję niemiecką rzekomo celem walki o niepodległość Irlandii.

PRÓBA REWOLUCJI

Na pokładzie parowca „Fanny” bez wiedzy władz angielskich zostało przewiezionych do Irlandii i dostarczonych rebeliantom 35 tysięcy karabinów, wiele amunicji, przysłano też instruktorów i nie żałowano sporego zapasu pieniędzy. Przywódca rebeliantów Sinn - Fein, przewieziony na niemieckiej łodzi podwodnej, jako mąż zaufania objął dowództwo, wyznaczając rewolucję na święta Wielkiej nocy.

Walka rozpoczęła się o brzasku dnia wyznaczonego. Żołnierze angielscy bezwzględnie górowali nad nieregularnymi wojskami Sinn - Feina, a przybyli z pomocą niemiecki statek „Aud” został zatrzymany wraz z całym ładunkiem sprzętu wojennego przez patrolujące angielskie okręty wojenne, w ten sposób pozbawieni amunicji, po tygodniowej walce musieli powrócić do portu.

Odąd na rozkaz Berlina został zmieniony sposób walki. I. R. A. przeszło do akcji terrorystycznej, działając za pomocą małych komórek. Zamachów dokonywano

RZETELNA PRACA

i systematyczne oszczędzanie
tworzą podstawę dobrobytu.

P. K. O.

PEWNOŚĆ — ZAUFANIE

Atak demokratyczno-żydowski

Panowanie międzynarodowego kapitału celem dążeń żydostwa

(j.w.) Front demokratyczno-żydowski rozpoczął ostrą kampanię pod hasłem „antysemityzm albo antygermanizm”. Wykorzystując sytuację polsko-niemiecką żydzi i ich przyjaciele z całym tupetem i bezczelnością usiłują narzucić społeczeństwu polskiemu przekonanie, że trzeba wyrzec się antysemityzmu, bo jedynie pomoc żydowska może zbawić Polskę.

Do ataku ruszyły wszystkie folksfrontówki. Przede wszystkim ogień oszczerstw i zarzutów został skierowany na prasę niezależną, która demaskuje żydowskie plany. Naturalnie centralnym punktem ataku jest narodowo-radykalne ABC. Kieruje atakiem „Nasz Przegląd” w towarzystwie pozostałej prasy żydowskiej, a pomagają różne „Sygnaly”, „Przekroje”, „Dzienniki Ludowe”, „Robotniki”, „Wiadomości Literackie” — a nawet rzucił lotne słówko o „antydemokratycznych chwytach” ABC organ wielkiego kapitału „Kurier Polski”, powołując się przytem na

konserwatywny „Czas”. Jednym słowem front szeroki i dobrany.

Ostatnio „Nasz Przegląd” wystąpił w polemice z p. Cat-Mackiewiczem z zasadniczym artykułem „Antysemityzm czy antygermanizm”. Żydowskie pismo chwali z jednej strony p. Cat-Mackiewicza, że widzi „konieczność” wyboru pomiędzy Niemcami a Żydami, ale równocześnie zżyma się, że publicysta „Słowa” podkreśla dążenia żydowskie do opanowania władzy. „Nasz Przegląd” tłumaczy przeto, że Polska nie potrzebuje mocarstwowości, bo według żydowskiego publicysty:

„Czy to jednak prawdą jest, że „Polska nie może się ostać jako państwo małe”? Nic podobnego. Należy tylko pojąć państwo współczesne i realnie i nie kłósać się romantycznymi wizjami Sienkiewicza”.

Czyż więc to nie jest przyznanie się do chęci zmniejszenia roli Polski. Tylko, że przy okazji mała wyspa. Oto inny żyd w tymże numerze „Naszego Przeglądu” pisze:

„Twierdzenie, że Żydzi dążą do osłabienia Polski jest nie tylko oszczer-

stwem, ale i nonsensem, bo żydom zależy na tym, aby Polska była państwem wielkim i silnym. Nawiasem mówiąc, takie wielkie mocarstwo z licznymi mniejszościami będzie typowo narodowościowe i będzie musiało być demokratycznym”.

Ten drugi fragment był użyty w polemice z „Warszawskim Dz. Narodowym” — dla nas nie ulega wątpliwości, że jest on spowodowany tylko na użytek zewnętrzny — bo istotnie żydzi chcą Polski słabej, aby na jej terytorium mógł się rozwijać swobodnie rezerwuariat żydowskich. Polska połączna nigdy nie tolerowała zbyt długo pasażera na swym cieple, Polska słaba musiałaby cierpieć bezradnie.

Dalej żyd z „Naszego Przeglądu” precyzyjnie wyraża swe dążenia, pisząc o p. Cat’cie:

„Autor w teorii ma rację, że Polska stoi przed alternatywą: albo walka z Niemcami, albo walka z Żydami. Ale skoro sam twierdzi, że „naród polski musi być w defensywie wobec Hitlera”, to już tego wyboru nie ma, lecz należy antysemityzm porzucić”.

A w zakończeniu p. C. D., autor artykułu zdradza właściwe cele żydostwa:

„Samowystarczalność gospodarcza, która nie mogła się ostać przed wojną, gdy istniały wielkie mocarstwa (i ich wasale) tembardziej nie może panować obecnie w epoce państw narodowych. Stąd zaborczość, eliminowanie słabszych narodowości, skazywanych na głodowanie lub banicję — szowinizm zewnętrzny i wewnętrzny, antysemityzm. Po zniesieniu tej ideologii na konsekwencję zniesienia barier celnych i umysłowych, swobody migracji ludzi, towarów i idei — wszystko musi się poprawić, a tym samym rozstrzygnięta zostanie również kwestia żydowska”.

Tendencja jasna — doprowadzić do panowania międzynarodowego kapitału, jako narzędzia polityki żydowskiej, odnarodowić społeczeństwa, przez „migrację” i „ludzi” doprowadzić do powstania jakiegoś międzynarodowego organizmu, którym będą naturalnie rządzić żydzi.

Musimy powiedzieć wyraźnie — Polska będzie mocarstwem bez względu na to, czy to się żydom podoba czy nie. Dlatego nie zniechęca ani hegemonii Niemiec, ani wpływów mafii żydowskiej. A wszystkie rachuby na naiwność Polaków zawiodą żydów srodze — boleśnie się na nich zemścić.

KOLCE BEZ RÓŻ

KŁOPOTY GASTRONOMICZNE

Jedną ciasteczkę z trocin, powidła z buraków, masło z kwiatków i trawek, bułeczki z ziemniaków, żaby, urobile, jaskółki, bociany pieszczone, pieśni, kotki, ślimaczki, kanarki i konie. Dobry mają apetyt, więc rzecz oczywista, że nie długo o wszystko wykończą na czysto. Wtedy godną uwagi pewnie im się wyda hodowla wielorybów... na linii Zygfrida.

J. C. S.

ODROWAŻ

Lotnictwo morskie

chroni flotę przed napadem powietrznym

Lotnictwo morskie składa się z wodnosamolotów i z samolotów lądowych. Organizacja swoją jest bardzo zbliżona do lotnictwa lądowego.

Wprowadzenie lotnictwa do składu sił morskich, w początkach wojny światowej, jako nowego i potężnego środka walki, spowodowało nie tylko duże zmia-

skowca mieszczą się hangary dla samolotów, częściowo gotowych do lotu, częściowo zaś rozmontowanych. Wyciąga się je na górny pokład za pomocą specjalnych wind.

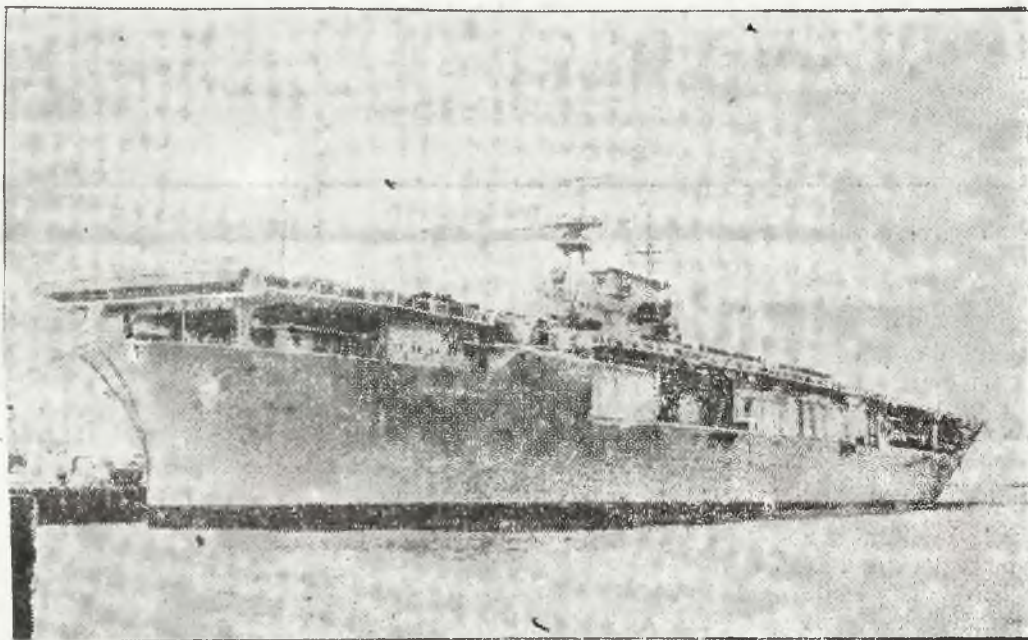
We wnętrzu lotniskowca mieszczą się również warsztaty reparacyjne dla samolotów i silników, zapasy benzyny i smarów, pomie-

sczenia dla personelu latającego i załogi lotniskowca.

Obecnie żadna większa flota nie może się obejść bez takiego okrętu, gdyż może być narażona na niebezpieczeństwo napadu powietrznego; tymczasem lotniskowiec posiadający lotnictwo myśliwskie, daje możliwość skutecznej walki z tym niebezpieczeństwem.

To też wszystkie większe marynarki posiadają już pewną ilość takich okrętów.

Podczas lądowania manewrem dość ryzykownym: jednakowoż, w ostatnich czasach, zrobiono w tym kierunku bardzo duże postępy: prawdopodobnie w niedalekiej przyszłości można będzie lądować na lotniska pływające tak samo bezpiecznie, jak na zwykłe lotniska lądowe.

Amerykański lotniskowiec „Yorktown” (20.000 ton, 250 m. dług.)

ny w organizacji wewnętrznej marynarek wojennych, lecz i powstanie również zupełnie odmiennych typów okrętów, dotąd jeszcze nieznanymi. Były to okręty-bazy dla samolotów.

PIERWSZE OKRETY-BAZY

Jednymi z pierwszych okrętów-baz były — francuski transportowiec „Foudre”, następnie angielski „Engadine”, który brał udział w bitwie pod Skagerakiem. Te okręty nie posiadały jeszcze pokładów dla startu samolotów. Wyposażone wyłącznie w wodnosamoloty, opuszczane na wodę za pomocą żurawii i startujące z wody, miały one tę ujemną stronę, że wodnosamoloty swe mogły opuszczać do lotu tylko przy spokojnym stanie morza.

Rozwój okrętów-baz zaczął jednak postępować w bardzo szybkim tempie i już ku końcowi wojny zjawiały się pierwsze pływające lotniska, z których mogły startować nie tylko wodnosamoloty, lecz również i samoloty typu lądowego. Okrety te swym wyglądem zewnętrznym różnią się zasadniczo od zwykłych okrętów wojennych. Nie posiadają wcale nadbudówek, a kominy, maszyny i uzbrojenie ich skoncentrowane są po jednej stronie, cały zaś pokład jest zupełnie wolny i przedstawia lotnisko niewielkich rozmiarów, wystarczające jednak dla startowania i lądowania samolotów.

URZĄDZENIE LOTNISKOWCÓW

Pod górnym pokładem lotni-

NAJWIĘKSZE LOTNISKOWCE

Największe lotniskowce posiada marynarka amerykańska. Są to: „Lexington” i „Saratoga”, mające po 35 000 ton całkowitej wyporności. Na drugim miejscu stoją japońskie — „Akagi” i „Kaga” po 28 600 ton.

Najwięcej zaś posiada ich Anglia. Flota angielska liczy bowiem razem siedem lotniskowców czynnych i 5 w budowie (St. Jeddonoze 5 czynnych i 2 w budowie, Japonia 6 czynnych i 1 w budowie). Największym z nich jest „Eagle”, był okręt liniowy „Almirante Cochrane”, po wojnie przerobiony na lotniskowiec. Wyporność jego wynosi 26 600 ton.

Marynarka francuska posiada jeden lotniskowiec „Bearn” (22 146 t.). W poniższej tabeli znajdziemy bliższe dane o lotniskowcach czołowych tych państw.

START I LĄDOWANIE

Samoloty mogą startować z lotniskowców bądź z pokładu lotniskowca (samoloty lądowe), bądź przy

TRANSPORTOWCE LOTNICTWA

Poza lotniskowcami istnieją obecnie jeszcze inne okręty przeznaczone do przewożenia wodnosamolotów, które nie mają lotniska.

Wodnosamoloty startują z nich za pomocą katapult.

Z okrętów takich jeden posiada marynarka francuska. Nosi on nazwę „Commandant Teste”. Jest to tak zwany transportowiec lotnictwa. Drugi marynarka szwedzka. Jest nim krążownik „Gotland”, który ma służyć jednocześnie jako krążownik, baza dla samolotów i stawiacz min.

Oprócz specjalnych okrętów służących dla celów lotnictwa morskiego — każdy okręt wojenny średniego i większego tonażu posiada dziś jeden lub dwa wodnosamoloty wywiadowcze oraz katapultę. Służą one do przeprowadzania operacji wywiadowczych. Czytelnie były nawet próby ustanowienia wodnosamolotów na okrętach podwodnych do czego okręty te miały specjalne hangary wodoszczelne.

Kwestia ta jednak dotąd nie została definitywnie rozwiązana.

ZAMÓWIENIE

Niniejszym zamawiam prenumeratę dziennika

ABC — NOWINY CODZIENNE

1939 r.

który proszę mi wysłać od dnia

do odwołania pod adresem:

imię i nazwisko

Poczta

Nr

m

Ulica

Należność za prenumeratę w kwocie 2 zł. 30 gr. miesięcznie uiszczać będę

z góry przekazem rozrachunkowym na konto ABC Nr. 2 w urzędzie pocztowym Warszawa 1

(podpis zamawiającego)

Niski poziom

produkcji przemysłowej Sowietów

Oficjalna „Prawda” ogłosiła artykuł wstępny, w którym omawia obecny stan produkcji przemysłowej w Rosji Sowieckiej.

Z artykułu tego wynika, że w wielu gałęziach przemysłu plany produkcyjne nadal nie są wykonywane. Poprawa nastąpiła w przemyśle zbrojeniowym, który według „Prawdy” powiększył wytwórczość w porównaniu z rokiem ubiegłym o 27%. Rzecz jasna, że wiadomość tę należy przyjąć z dużą ostrożnością ze względu na ogólny propagandowy charakter i zwrócić uwagę na to, że rokowania z Anglią i Francją Sowiety muszą swą wytwórczość sprzętu wojkowego przedstawić w jak najlepszym świetle.

W dalszym ciągu „Prawda” stwierdza, iż przemysł leśny, węglowy, metalowy oraz budowlany nie wykonały swych planów i wciąż nie mogą osiągnąć poziomu

ustalonego w trzecim planie pięcioletnim. W świetle tego artykułu wychodzi na jaw wątpliwa wartość Sowietów jako ewentualnego dostawcy artykułów przemysłowych.

Zaginiony obraz Jana Styki

znaleziono w Filadelfii

W jednym z kościołów polskich w Filadelfii odnaleziono obraz Jana Styki „Królowa Korony Polskiej”, skradziony z wystawy w Chicago w r. 1893. Obraz ten na publicznej licytacji kupił przed laty pewien parafianin polski, dziś już nie żyjący i ofiarował go swojemu kościołowi.

O odkryciu tym zawiadomiono

natychmiast mieszkającego w Nowym Jorku znanego portreciście, Tadeusza Stykę. Na zapytanie jednego z korespondentów, czy zamierza dochodzić swych praw do obrazu swego ojca, p. Styka odpowiedział, że nie uczyni tego ze względu na to, że obraz jest w posiadaniu kościoła.

Praca polskich policjantek

budzi podziw zagranicy

Wielu działaczy społecznych oraz przedstawicieli prasy, przybywających do Polski z innych

krajo, interesuje się organizacją polskiej służby policyjnej kobiet. Informują się oni o zakresie służ-

by policjantek, zaznajamiają się z regulaminami pracy i zwiedzają instytucje, w których odbywa się praca policjantek.

— O, przepraszam... — mruknął Praycott i zagłębił się pośpiesznie w swój fotel.

— Można mi zrobić zarzut pewnej pochopności — podjął powoli Cranbourne. — Rozumiem, że moje wywody wydają się państwu chwiejne i nieco fantastyczne, dlatego właśnie milczałem do tej pory. Nawet dziś rano, gdy z Londynu nadeszła wiadomość, potwierdzająca całkowitą słuszność moich wywodów...

W tym miejscu Amerykanin chrząknął dyskretnie.

— ...nawet dziś rano też nie powiedziałem jednego słowa. Poprosiłem pana Praycotta o samochód i pojechałem do Dieppe. Byłem na poczekalni na policji, telefonowałem kilka razy do Londynu do Billa, straciłem dużo czasu, ale dowiedziałem się ostatecznie wszystkiego, na czym mi zależało — teraz znam przeszłość Mac Nortona.

— No, i co z tego...? — burknął pod nosem Anderson, westchnął, zacisnął mocniej dłoń i złożył je na stole.

— Nic, dyrektorze. Dowiedziałem się przede wszystkim tego, o czym pan myślił w tej chwili. Pan przyjął Mac Nortona na sekretarza osobistego w pół roku potem, jak wyszedł z więzienia.

Violet jęknęła cicho, ciotka Betsy wytrzeszczyła przestraszone oczy, a Janet drgnęła i wykrztusiła.

— Wujku...

(D. c. n.).

OLE STEFANI

DZIEWCZYNA, SAMOCHOD i PIES

— POWIEŚĆ

Przekład satyryzowany Eugeniusza Bahuckiego

Spojrzał tryumfująco dokoła. Violet patrzyła na niego z podziwem. Janet siedziała zadumana. Anderson podniósł głowę i zapytał:

— No, dobrze. Jeśli tak było, jak pan mówi, to co on teraz zrobi?

Cranbourne wzruszył ramionami.

— Nie wiem. Wyobrażam sobie jednak, że czuje się podle, bo jutro otworzą skrytkę, więc wszystkie jego nadzieje rozwijają się jak dym. Sądzę, że dziś w nocy — spojrzał na zegarek — albo jutro po otwarciu sejfu spróbuje skraść kosztowności. Ile one mogą być warte w przybliżeniu?

— Około sześciu tysięcy funtów — odpowiedziała ciotka Betsy.

— Hm... kawał grosza... — mruknął Cranbourne.

— Ale pańskie rozważania, panie majorze, mają lukę... a ściślej mówiąc, nie lukę, lecz słabą stronę! — rozległo się z kąta. Praycott złożył nogę na nogę i huśtał w powietrzu końcem prawego buta.

(24)

— Przypuśćmy, że pan jest na właściwej drodze... innymi słowy, że Mac Nortonowi zależało rzeczywiście tylko na kluczu od skrytki. W takim razie po co przedstawił w banku fałszywy klucz? Przecież mógł na oczach Cargera zabrać spokojnie wszystkie kosztowności i z nimi uciec nie tracąc czasu.

— Pan o jednym szczególe zapomina, panie Praycott — odparł niewzruszenie major. — Mac Norton był upoważniony do wyjęcia ze skrytki tylko zegarka, reszta miała pozostać. Dyrektor banku o tym wiedział doskonale i nie pozwoliłby, oczywiście, na zabranie wszystkiego. Przypuśćmy na chwilę, że Mac Nortonowi udało się w jakiś sposób wykraść niepostrzeżenie kosztowności, przypuśćmy następnie, że udało mu się z nimi uciec — przecież w tych warunkach musiałby postawić krzyżyk na swojej przyszłości. A może mu zależało więcej na obecnym stanowisku niż kosztownościami? Nie, proszę pana. Mac Norton może przywłaszczyć kosztowności, ale ich nie ukradnie i nie ucieknie! To byłoby bezsensowne, bo kto rzuci podejrzenie na sekretarza dyrektora zakładów garlandzkich?

— Pan pierwszy! — zawołał Anderson sapiąc gniewnie.

Praycott niecierpliwie wzruszył ramionami, wstał i zaczął znów się przechadzać wielkimi krokami po słońcu.

— Wolno mówić dalej?... Może pan mi zechce zrobić przyjemność i usiąść? — zwrócił się major uprzejmie do Amerykanina.

Dlaczego pracownicy umysłowi Rozwój uzdrowiska Otwock

nie podpisał umowy zbiorowej w Rzeźni Miejskiej

Od Związku Zawodowego Pracowników Samorządowych m. st. Warszawy otrzymano pismo w sprawie niepodpisania umowy zbiorowej w Rzeźni Miejskiej przez pracowników umysłowych. Pismo to w całości poniżej zamieszczamy.

Związek Zawodowy Pracowników Samorządowych m. st. Warszawy grupujący w swych szeregach pracowników umysłowych nie podpisał dotychczas umowy zbiorowej z Zarządem Miejskim

na terenie Dyrekcji Rzeźni i Targowisk Zwierzęcych z powodu nieuzgodnienia z przedstawicielami władz miejskich dwóch zasadniczych punktów, a mianowicie Związek domaga się:

1) aby pracownicy umysłowi obowiązani byli do pracy w wymiarze 40 1/2 godzin tygodniowo, tak jak wszyscy inni pracownicy umysłowi we wszelkich miejskich zakładach pracy. Jeśli zaś rodzaj

pracy wymaga zatrudnienia w wymiarze 46 godzin tygodniowo — Związek domagał się zwiększenia odpowiadającego wynagrodzenia za 5 1/2 godzin pracy. Związek Zawodowy Pracowników Samorządowych m. st. Warszawy, uważa bowiem, iż umowa zbiorowa nie może wytworzyć warunków pracy odmiennych dla tej kategorii pracowników i nie może zawierać przepisów, z którychby wynikała konieczność dawania przez pracowników 5 1/2 godzin pracy tygodniowej nieopłaconej przez pracodawcę.

2) przyznania pracownikom umysłowym przedsiębiorstw miejskich takich urlopów po 10 i 20 latach pracy z jakich korzystają pracownicy umysłowi wydziałów administracyjnych (po 10 latach 5 tygodni, a po 20 latach 6 tygodni urlopu).

Otwock jest jedyną w Polsce stacją klimatyczną, posiadającą walory najlepszego nizinnego uzdrowiska.

Na ukształtowanie się zdrowotnego klimatu Otwocka złożyły się dwa zasadnicze czynniki naturalne: działanie rozległych lasów, otaczających Otwock, które składają się przeważnie z sosen karłowatych o specjalnie dużym ugięciu, wydzielającym w dużej ilości tlen i ozon, oraz gleba, głęboko piaszczysta, o charakterze gróboziarnistym, wysoce przepuszczalna, niepozwalająca na zatrzymywanie się na powierzchni opadów atmosferycznych i niedopuszczająca gnicia.

Te walory lecznicze uzupełniają jeszcze: jednostajna temperatura, brak ostrych wiatrów, nagłego spadku w temperaturze wieczornej i chłodnych poranków, t. j. tych objawów, które spotyka się w miejscowościach górskich.

Nad zachowaniem wartości klimatycznych Otwocka czuwa Ko-

misja Klimatyczna, działająca na prawach instytucji samorządowych.

Komisja Klimatyczna ustaliła, że w dzielnicy uzdrowskiej działki budowlane nie mogą być mniejsze, niż 1/2 morgowe, przy dopuszczalnej granicy 4 proc. zabudowania i 2 kondygnacjach, wprowadzono również ochronę drzewostanu i zakaz wznoszenia w Otwocku fabryk i zakładów przemysłowych.

Oprócz troski o zachowanie klimatu i higieny, Komisja Klimatyczna opiekuje się pięknym parkiem, w którym stoi stylowy gmach kasyna (Domu Uzdrowskiego), gdzie mieści się restauracja, kawiarnia, a na dole lazienki kąpielowe, oraz zakłady i prowadzi liczne plantacje i kwietniki, wydając na ten cel około 40 tys. zł. rocznie. Prace w kierunku ulepszenia Otwocka zielenią i kwiatami nie są łatwe ze względu na piaszczysty teren.

Staraniem Komisji Klimatycznej zorganizowana została orkiestra klimatyczna, która codziennie grywa w parku w godz. 17 — 19.

Zaznaczyć jeszcze należy, że Otwock nie zapomina o miłośnikach sportu, jest tu bowiem stadion sportowy, place sportowe do gry w koszykówkę i siatkówkę, oraz korty tenisowe.

Zarząd Miasta Otwocka, oprócz spraw szkolnictwa i opieki społecznej, troszczy się o budowę dróg i sieci kanalizacyjno-wodociągowej.

Utworzonych nawierzchni ułożono w Otwocku na przestrzeni 28 km., a zaznaczyć należy, że wykonanie tego było trudnym finansowo, gdyż w Otwocku na jednego stałego mieszkańca przypada 11 metrów ulicy. Ulice polewane są kilka razy dziennie przez Straż Ogniową.

Rury wodociągowe ułożono na przestrzeni 7 km. i wodociąg już czynny. Natomiast, mimo to, że kolektor kanalizacyjny ułożony został na przestrzeni 6 km., wobec braku oczyszczalni, na wybudowanie której potrzeba 200 tys. zł., kanalizacja jeszcze nie funkcjonuje. Mieszkańcy Otwocka apelują do Funduszu Pracy, by przyszedł miastu z pomocą w formie pożyczki na wykonanie tej niezbędnej inwestycji.

Miasto Otwock posiada własną elektrownię. Ostatnio dokonane zostały duże prace w kierunku zmiany prądu stałego w zmienny kosztem 320.000 zł. Sieć elektryczna w Otwocku ciągnie się na przestrzeni 67 km.

Wprawdzie, na wartościach zdrowotnych Otwocka poznali się pierwsi żydzi, stanowiąc duży odsetek kuracjuszy, ale nie jest tak źle, jak się często słyszy, że nie ma tu nic polskiego. W Otwocku są polskie pensjonaty, polskie domy i sklepy, oraz sanatoria.

Tak wartościowego uzdrowiska nie należy omijać, ustępując go żydom, a przeciwnie trzeba korzystać ze zdrowotnego klimatu, równocześnie popierając miejscowe placówki polskie i podnosząc w ten sposób polski stan posiadania.

d. s.

Wycofanie

znaczków pocztowych

W najbliższym czasie wycofanych będzie z obiegu 14 wydań znaczków pocztowych, dawnych emisji, przeważnie wartości 25 gr. i 40 gr. m. in. ulegną wycofaniu znaczki z podobizną P. Prezydenta Narutowicza, Prezydenta Mościckiego, wartości 25 gr. i znaczki pamiątkowe z okazji śp. Kopca ku czci marszałka Piłsudskiego, wartości 15 gr.

Zlikwidowanie sporu

w przemyśle górniczym na Zaolziu

Trwający od dłuższego czasu spór zarobkowy między pracownikami umysłowymi a pracodawcami w przemyśle górniczym Zaolzia został zlikwidowany orzeczeniem arbitrażowym.

Orzeczenie to m. in. zatwierdza sporne sprawy w zakresie tabeli plac, dodatku mieszkaniowego i t. d.

Za podstawę orzeczenia wzięto

kompromis między warunkami pracy i pracy w przemyśle na Górnym Śląsku, a stosunkami panującymi w zakładach górniczych, przy czym część idealna jest korzystniejsza aniżeli w przemyśle górniczym, zapewnia bowiem wyższe świadczenia w naturze i daje lepsze warunki pracy.

Umowa obowiązuje wstecz od 1 lutego br.

Ośrodek żeglarski powstaje

nad jeziorem w Kiekrzu

Na zakończenie „Dni Morza” poznańska Liga Morska i Kolonialna zorganizowała uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod ośrodek żeglarski nad jeziorem w Kiekrzu.

Po nabożeństwie udali się u-

czestnicy nad jeziorem, gdzie powstaje ośrodek. W obecności przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych nastąpiło poświęcenie kamienia węgielnego, przy czym ogłoszono przemówienia.

ABC sportowe

Nowe zwycięstwo Jędrzejowskiej Polka w ćwierćfinale

Turniej tenisowy o nieoficjalne mistrzostwo świata w Wimbledonie wkroczył już w okres decydujących rozgrywek.

W poniedziałek, w 4-ej rundzie gry pojedynczej pan, Jędrzejowska zabiła znowu świetną formą, bijąc bez trudu w dwóch setach 6:3, 6:2 b. mistrzynię Anglii Scriven, Jędrzejowska w ten sposób zakwalifikowała się do ćwierćfinału, w którym spotka się z najgroźniejszą swoją przeciwniczką, Amerykanką Marble, rozstawioną na pierwszym miejscu w singlach pań.

Poza Jędrzejowską i Marble do ćwierćfinału pań zakwalifikowały się Francuzka Mathieu, Angielki Stammers i Hartwick, Dunka Spelling i Amerykanki Jacobs i Faoyan, która ostatnio

wyeliminowała byłą mistrzynię Wimbledonu Angielkę Round 6:1, 3:6, 6:2. W singlach panów rozegrano w poniedziałek ćwierćfinały. Sensacją rozgrywek było porażka Anglika Austina, wielmirowanego przez Amerykankę Cooke'a 3:6, 0:6, 1:6.

Pozostałe ćwierćfinały przyniosły też niespodzianki w postaci pogromów tegorocznych „fuków”. Tak więc Jugosłowianin Kukuljević, przegrał z Niemcem Henklem 1:6, 3:6, 2:6, Amerykanin Smith pobity został przez Jugosłowianina Puncę 0:6, 2:6, 2:6, wreszcie Hindus Ghaus Mohammed, pogromca Tłoczyńskiego, pokonany został przez Amerykankę Riggs 2:6, 2:6, 2:6. W ten sposób do półfinałów zakwalifikowali się dwaj Amerykanie Riggs i Cooke, Niemiec Henkel i Jugosłowianin Puncę.

Nowy rekord

Walasiewiczówny

Na zawodach lekkoatletycznych Sokół, które się odbyły w Erie w stanie Pensylwania, Walasiewiczówna ustanowiła nowy rekord świata na 220 jardów, osiągając czas 23,5 sek. Poprzedni rekord świata również należący do Walasiewiczówny wynosił 24 sek.

Na 60 jardów Walasiewiczówna ustanowiła nowy rekord amerykański, osiągając czas 7 sek., dotychczasowy rekord wynosił 7,4 sek.

Tragiczny zgon piłkarza

W poniedziałek rano zmarł tragicznie śmiercią na udar serca podczas kąpieli w stawie reprezentacyjny piłkarz polski, s. p. Hubert God ze Świętochłowic, zmarły kilka lat temu, 24 lata. Reprezentował kilkakrotnie barwy polskie w meczach międzypaństwowych.

Piłkarstwo polskie przez przedwczesny zgon Goda traci jednego z wybitniejszych swych reprezentantów.

Groźny bandyta zastrzelony po całodziennym walce z policją

W Rydyłowie koło Brzeżan policja stoczyła 10-godzinny walkę z groźnym bandytą, Danyłem Pukałą, poszukiwanym przez władze jako sprawca zastrzelenia st. post. s. p. Karkosa w Złoczowie w maju br.

Pukała wytopiony przez patrol policyjny, ukrył się na strychu chaty i stamtąd zasypał policję gradem kul rewolwerowych. Jedną z nich, ugodziła post. Pierzchałę, raniąc go ciężko.

Zaalarmowano policję w Brzeżanach i Tarnopolu. Gdy bandyta mimo salw karabinowych nie poddawał się, st. post. Preisner, uzbrojony w pancerz, wszedł do

chaty i rzucił granat żwawiący. Pukała trafił Preisnera w głowę, zabijając go na miejscu.

Niebawem przyjechali z Tarnopola kom. Dugielewski i st. post. Kłodziej, którzy zdołali wdrzeć się do sieni domu i stwierdzić, że Preisner już nie żyje. Chatę wreszcie podpalono, a groźny opryszek nie sprzeciwiał się strzelcom.

Gdy płomienie objęły strych, Pukała zeskokczył do kuchni na podłogę i wówczas ugodzony został przez kom. Dugielewską kulą w głowę.

Dopiero wtedy bandytę ujęto i odstawiono do szpitala w Brzeżanach, gdzie zmarł.

Kult pogaństwa

w niemieckim związku śpiewaczym

W związku z zawieszeniem działalności niemieckiego stowarzyszenia śpiewaczego w Łodzi wychodzą obecnie na jaw nowe szczegóły, które spowodowały decyzję władz.

Salę związku obwieszono były portretami przywódców dzisiejszych Niemiec, poza tym znalazło

no 4 nowe cepy, które przemawiały za tym, że w lokalu stowarzyszenia urządzano mistyczne ceremonie o charakterze pogańskim.

Losy majątku stowarzyszenia przedstawiającego wartość około 300 tys. zł. nie są dotychczas zdecydowane.

Kronika łódzka

Z FRONTU PRACY

Umowę zbiorową z Zarządem Miejskim w Łodzi podpisał przedstawiciel socjalistycznego związku oraz Ch. Z. Socjaliści zgodzili się na ustępstwa i to tak gruntownie, że podporządkowując się rozkazom władz partyjnych, podpisali umowę, choć nie podwyższono płacy ani o 1 proc., jak również nieuwzględniono żadnego z postulatów robotniczych. Obecnie związki, które nie przyjęły tego rodzaju umowy, zwołują zebrania ogólne sezonowych, na których zapadnie decyzja o dalszej akcji.

W fabryce Teodora Endera w Moszczynie odbyło się walne zebranie robotników, na którym uchwalono protest przeciw szykanowaniu polskich robotników przez majstrów Niemców. Robotnicy zastrzegali, że w razie dalszych szykan, usuną majstrów we własnym zakresie.

W sprawie zlikwidowania strajku w fabryce pończoch f. Frenkiel (Cegielniowa 40), zwołana została na 4 bm. konferencja w inspektoracie pracy.

Zwołana została na 4 bm. konferencja w sprawie zlikwidowania strajku w fabryce pluszu Finstera przy ul. Dowborczyków 17.

Powstał zatarg na tle wstrzymania wypłat w fabryce Geldnera przy ul. Południowej 52. Inspektor pracy powiadomiony o zatargu zwołał na 4 bm. konferencję.

W zakładach Allurta Rousseau i Co (Katna 19) odbyły się rokowania w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia za urlopy. Porozumienia nieosiągnięto i sprawa przekazana została do Inspektora Pracy.

ZA OBRAZĘ NARODU

32-letni Erwin Koch (Mochackiego 10) zasiadł w dniu wczorajszym na ławie oskarżonych pod zarzutem obrazu narodu polskiego, 15 maja br. w kiosku Jana Trojanowskiego przy ul. Słowackiego dopuścił się on obrazu „rodu”. W toku dochodzenia ustalono, że już poprzednio miał kilka podobnych incydentów, że był karany za kradzież. Wczoraj gdy go wprowadzono na salę sądową, Koch powitał znajomych hitlerowskim pozdrowieniem, ale później przed sądem oświadczył, że jest lojalnym obywatelem Polski. Sąd Okr. w Łodzi skazał Kocha na 1 rok więzienia.

Na tejsze rozprawie odpowiadał za obrazę Narodu Polskiego 28-letni Erwin Gustaw Girtler (Łęczycka 58). Dnia 19 maja b. r. przybył on do składu wódek przy ul. Sienkiewicza 81, począł „niewać”. „Deutschland über Alles”, a gdy mu zwrócono uwagę, by zaprzestał, obelżywie odzwał się o Narodzi i Państwie Polskim. Wczoraj sąd okręgowy w Łodzi skazał Girtlera na 6 mies. więzienia.

KONFIKATY PISM

Z polecenia władz zostały skonfiskowane mutacje łódzkie warszawskich dzienników „Goniec Warszawski”, „Kurier Warszawski”, „Wieczór Warszawski”, „Zargonowe”, „Unser Express” i „Najle Folksblattung” za wiadomości z gruntu nieprawdziwe o rękomej masowej ucieczce Niemców w wieku poborowym, podana przez żydowską agencję prasową z Łodzi. Władze prokuratorskie zarządziły dochodzenie.

W wiadomości gospodarcze

ROPA NAFTOWA POD TARNOWEM
W Rzepieniu na linii Tarnów — Krynica dowiercono się ropy naftowej na głębokości około 312 metrów.

POPRAWA W BIAŁOSTOCKIM PRZEMYSLE WŁÓKIENNICZYM
Białostocki przemysł włókienniczy za pierwsze pięć miesięcy br. wykazuje znacznie korzystniejszy bilans niż w roku poprzednim. Wpłynęło to na zwiększenie wywozu na rynki Dalekiego Wschodu, odbierającego zaskwarę ponad 30 proc. białostockiego eksportu.

Ogólny wywóz w maju wyniósł około 125.000 kg. na sumę 500.000 zł. (w kwietniu 60.000 kg. na sumę 239.000 zł.). W porównaniu z rokiem ubiegłym eksport w maju ilościowo wzrósł przeszło trzykrotnie.

NOWE KONTYNGENTY

NA CEBULKI KWIATOWE

Z HOLLANDII I ROŚLINY Z BELGII.
Podobnie, jak w latach ub., zostały uruchomione kontyngenty przywozu na cebulki kwiatowe z Holandii i rośliny z Belgii.

W niedługim czasie zbierze się Komisja Kontyngentowa Pol. Zw. Hodowców Kwiatów, która podzieli część kontyngentu na cebulki i kontyngent na rośliny między właścicieli gospodarstw kwiatarskich.

W roku bieżącym będzie wzięta pod uwagę wielkość szklarni, jako podstawa podziałowa.

Stronę techniczną podziału załatwia jak dotąd Zw. Pol. Zrzeszeń Ogrodni.

Akcja O.P.L.G. w pełni

Urządzenia sklepowe przystosowane do OPLG

Akcja obrony przeciwlotniczej i przeciwigazowej prowadzona jest na zarządzenie władz administracyjnych z wyjątkową energią. Obecnie koncentruje się ona w od powiednim zaopatrzeniu domów

Wyższa szkoła badania

środków spożywczych

Na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu członków Warsz. Tow. Farmaceutycznego powzięto uchwałę nadbudowy oficyny domu Tow. przy ul. Długiej 16. Nad budowa tego domu okazała się konieczna, nietylko ze względu na brak pomieszczeń dla stałe rozwijających się agend Tow., ale również ze względu na konieczność dostarczenia lokalu dla mającej powstać w r. b. Wyższej szkoły badania środków spożywczych w Warszawie.

Wymiar podatku dochodowego od rzemieślników

Izba Rzemieślnicza w Warszawie zebrała dane o dochodowości poszczególnych branż rzemieślniczych w 1938 r. i wnioski swe przesyła ministerstwu skarbu. Wniosek dotyczy norm średniej dochodowości dla poszczególnych rzemieślników, na których opierane są wyliczenia podatku dochodowego.

RADIO

ŚRODA, 5 LIPCA

6.30 Piesń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.45 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka (płyty). 7.40 Koncert orkiestry Polsei Państwowej. 8.15 Pogadanka turystyczna. 8.25 Wiadomości turystyczne. 11.57 Hejnał. 12.03 Audycja południowa. 14.45 „Nasz koncert” — audycja dla dzieci (płyty). 15.15 Muzyka popularna w wykonaniu Orkiestry Rozgłośni Katowickiej. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Dziennik. 16.10 Pogadanka aktualna. 16.20 Recital śpiewaczy Dygasa — tenor. 16.50 „Skarb w gniazdku” — pogadanka, wygl. dr. J. Sokółowski. 17.00 Muzyka z „Cafe Paradis”. 18.00 „Słynne symfonie” (płyty). 19.00 „Klub Piekiewicza” — 19.30 „Przy wieczorze” — gra Mała Orkiestra P. R. 20.10 Odczyt wojskowy. 20.25 Audycja dla wsi. 20.40 Dziennik. Sport. 21.00 Koncert chopinowski w wykonaniu Fr. Łukasiewicza. 21.40 Nowości literackie o młodym K. Gorskim. 22.00 Zespoły instrumentalne (płyty). 23.00 Dziennik.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE
16.20 Recital śpiewaczy I. Dygasa. 16.50 Co się dzieje w gniazdku. 18.00 Słynne symfonie. 19.00 „Klub Piekiewicza” — E. Dickens. 20.10 Odczyt wojskowy. 21.00 Koncert chopinowski, gra Fr. Łukasiewicz.

WARSZAWA II

13.00 Muzyka lekka (płyty). 14.00 sport. 14.15 Muzyka kameralna Brahmsa (płyty). 15.00 Utwory K. Lelewicza. Wykonawcy: J. Szymulski (sopran), Z. Grzybowski (fortepian). 15.30 Chór Dana i solistów (płyty). 16.20 Suita E. Griega (płyty). 17.25 Na dalekim morzach”. Wykonawcy: Orkiestra Symfoniczna i Chór F. R. pod dyr. Cz. Lewickiego. 21.05 J. Strauss: Muzyka, op. 235 (płyty). 21.15 „Audycja u Zeusa” fragment z podróży napowietrznej Juliana z Samosaty. 21.35 Koncert popularny (płyty). 22.30 Pieśni starohispańskie w wykonaniu A. Szlemiuskiej. 23.00 Muzyka do tańca (płyty).

AUDYCJE KRÓTKOFALOWE

Fale E.
19.40 Dziennik. 19.50 „Wiec w przededniu znu” — reportaż. 20.00 Śpiewa zespoł wokalny „Dziarskie Chłopy”. 20.50 Głosy prasy polskiej.

Fale A

0.08. Polskie zespoły wokalne i instrumentalne. 0.45 Dziennik. 1.00 Zey-

land — Kapuścińska — śpiew. 1.40 „Polska książka”. 2.15 Zespół Radonia.

CZWARTEK 6. 7. 1938 r.
6.30 „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.39 Gimnastyka. 6.55 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka (płyty). 8.20 Pogadanka sportowa.

11.57 Hejnał. 12.03 Audycja południowa. 14.45 „Dzielnicy piechur” — audycja dla młodzieży. 15.05 Muzyka popularna w wyk. Ork. Rozg. Wileńskiej. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Dziennik. 16.10 Pogadanka aktualna. 16.20 Utwory na flet w wyk. F. Tomaszewskiego. 16.45 Huculczyzna — odczyt, wygl. inż. arch. Z. Dmochewski. 17.00 Muzyka taneczna (płyty). 17.45 Skrzynka techniczna. 18.00 „Echa mocy i chwały”. 18.10 Koncert solistów. Wykonawcy: Kr. Wyrobek — Roesnerowa — fort. i Z. Roesner — skrzypce. 19.00 Tradycja Bayarda — montaż literacki. 19.20 „Przy wieczorze” (płyty). 20.25 Audycja dla wsi. 20.40 Dziennik. Sport. 21.00 „Letni wieczór przed domem Chępcina”. Transmisja z Łęczyckiej Woli. Wykonawcy: Z. Babiewiczowa (forte-piano), A. Salemińska (sopran), „Niesamowite historie”. „Złoty garnek”. E. T. A. Hoffmana w opracowaniu Meliny. Ilustracja muzyczna Kassera. 22.25 Zespołowe fragmenty oper w wyk. artystów medialanskiej „La Scali” (płyty). 23.00 Dziennik. 23.15 Koncert muzyki góralskiej.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE

16.20 Utwory na flet w wyk. F. Tomaszewskiego. 16.45 Budownictwo wsi polskiej: Huculczyzna. 18.00 „Echa mocy i chwały”. 18.10 Koncert solistów. 21.00 „Letni wieczór przed domem Fr. Chopina”. 21.40 „Niesamowite historie”. 23.15 Koncert muzyki góralskiej.

WARSZAWA II

13.00 Muzyka lekka (płyty). 14.00 Fale informacyjne. Sport. 14.15 Muzyka dawna: Giovanni Prilugi de Palestrina (płyty). 15.05 Koncert solistów. Wykonawcy: J. Szamulski (fortepian), T. Jaworski (skrzypce). 15.30 Różne wale (płyty). 16.30 Moty Czakowski: Koncert fortepianowy (płyty). 17.05 Wycie kulturalne stolicy. 17.25 Muzyka kameralna w wykonaniu Triu P. R. 21.05 Gustaw Holst: 2 fragmenty z suity „Planety” (płyty). 21.15 „Tajemnicze grawitacje” — odczyt dr. Otton Nikodym (cz. I). 21.35 Muzyka operowa (płyty). 22.20 „Flet, klanet i obój” — koncert popularny (płyty). 23.00 Muzyka do tańca z „Cafe — Club”.

NOTOWANIA GIEŁD WARSZAWSKICH

GIEŁDA PIENIEŻNA

Dewizy: Amsterdam 282.15. Bruksela 90.50. Helsinki 10.98. Kopenhaga 111.20. Londyn 24.80. Nowy Jork (kabel) 5.32. Paryż 14.10. Sztokholm 128.15. Zurich 119.90.

Pożyczki: 3 proc. prem. inwest. 1 m. 75.00, II em. 77.00; dolarówka 80.00; 4 proc. konsolidacyjna (wiek.) 61.00, (drobne) 60.50; 4 i pół proc. wewn. państwowa 60.00; 5 proc. uniwersyjna 65.00.

Listy zastawne: 4 i pół proc. ziemskie seria 5-15 52.50 — 51.50; 5 proc. Warszawy 67.50; 6 proc. Warszawy (1933 r.) 60.50 — 59.50 — 60.50 (1.000 zł.) 62.00 — 61.50; 5 proc. Lublina (1933 r.) 54.00; 5 proc. m. Piotrkowa (1933 r.) 53.50.

Akcje: Bank Polski 108.00; Warsz.

Tow. Fabr. Cukru 34.50 — 34.25; Lilpop 75.00; Starachowice 45.00 — 44.50; Ostrowiec 75.00; Żyrardów 45.00; Haberbusch 55.00.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Paszenica jednolita 29.50 — 30.00; żyto 16.25 — 16.50; jęczmień 19.75 — 20.00; owoś 1 21.75 — 22.25 gryka 22.75 — 23.25; wyka 22.50 — 23.50; groch polny 28.00 — 30.00; maka pszenna gat. I 44.00 — 47.00, gat. II 38.50 — 40.00; żytnia gat. I 27.50 — 28.00; żytnia razowa 27.75 — 22.25; otręby pszenne grube 12.75 — 13.25; średnie 11.50 — 12.00; mąki 12.00 — 12.50; makuchy linae 25.25 — 25.75, makuchy rzepakowe 13.25 — 13.75, słoma pras. żytnia 3.50 — 4.00, siano prasowane 7.50 — 8.00.

